

Γιέ μου, γιέ μου γυναικίσσον, | γιέ μου, γιέ μου, πάρ' γυναικα

Σαμαρ.

Λεμόνι, λειμονάκι μου, θέλω νά γυναικίσω
"Ηπ. β) Μετβ., νυμφεύω τινά Πόντ. ("Ιμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. "Οφ. Τραπ.): "Εγυναικ'σα τὸ γιό μ' Τραπ. || "Ασμ.

Βάλλω τὰ χέρά μ' 'ς σὸν κόλφο μ', κάθουμαι καὶ ρουνίζω,
ἐμὲν ἡ μάνα μ' εἶπε με ἐσὲν 'κὶ γυναικίζω
(ρουνίζω=σκεπτομαι) Κρώμν. Συνών. παρτρύω.

γυναικικός ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ.ά.) γυναικικός Πόντ. ("Οφ. Τραπ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γυναικικός. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ, 2,125 κέξ.

Ὁ ἀνήκων, ὁ προσιδιάζων εἰς γυναικα, ὁ τῆς γυναικὸς ἐνθ' ἀν. : Τὰ γυναικικά τὰ λώματα (τὰ γυναικεῖα φορέματα) Τραπ. *Γυναικικά παπούτσια* Πόντ. Τὰ γυναικικά λόγια (ἄνευ σοβαρότητος, ἀναξιόπιστα) Τραπ. "Σ σὰ γυναικικά τὰ δουλείας μὴ ταράσσει (=μὴν ἀναμειγνύσσει εἰς τὰς γυναικεῖας ὑποθέσεις) Τραπ. || "Ασμ.

Γυναικικὸν ὁ πόλεμος, γυναικικὸν ὁ κοῦρσον καὶ κορ'τσικὸν ἐν τὸ σπαθίν, ἐπὶ κόφτ' ἐμπρὸν καὶ ὀπίσσω

Κερασ. β) Τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐς., γυναικεῖα ἐνδύματα Πόντ. (Τραπ.): "Ασμ.

"Ελα, νιέ μ', ἃς λέγω σε μεγάλον δῶρμενείαν,
ἐλα, φόρει γυναικικά, δκεπάγ' Τραπεζουνταίκα
(δῶρμενείαν = διερμηνείαν = συμβουλήν, δκεπάγ' = σκεπά- σου). Συνών. γυναικεῖος Α1, γυναικῆσιος, γυναικῆσιμος, γυναικίστικος. Ἀντίθ. ἀγορεύακος, ἀγορευατικός, ἀγορήσιος, ἀγορήστικός, ἀνθρωπήσιμος, ἀνθρωπήσιος, ἀνθρωπινός 4, ἀντρήσιος, ἀντρίκειος, ἀντρίκος 1.

γυναικίλα ἡ, Ἀθῆν. Πειρ. κ.ά. ῥ'νιτίλα Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίλα.

Ὁσμὴ γυναικεῖας σαρκὸς ἐνθ' ἀν. : *Μυρίζει γυναικίλας* Ἀθῆν. Δὲ βουροῦν νὰ κουλ'θήσιν, σὰ δὲ μυρίζ' ἡ θάλασσα ῥ'νιτίλα Λέσβ. Συνών. γυναικέα.

γυναικισμαν τό, Πόντ. (Κοτύωρ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ὑναίκισμαν Πόντ. (Νικόπ.) γυναικιγμαν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυναικίζω. Πβ. καὶ τὸ εἰς Σομ. γυναικισμα.

Ἡ μετὰ γυναικὸς σύζευξις, ἐπὶ ἀνδρός, ἐνθ' ἀν. : "Σ σὸ γυναικισμαν καὶ κά, χιτών' τ' ὥτιά τ' (=ἔταν γίνεται λόγος περὶ γάμου, τεντώνει τὰ ἄφτιά του) Κοτύωρ. Πβ. ἀντρίσμαν.

γυναικίστικα ἐπίρρ. Κρήτ. (Ἀρχάν. Νεάπ.) Πόντ. (Οἶν.)—Λεξ. Δημητρ. ὑναικίστικα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὑναιτδίστικα Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. κ.ά. γεναικίστικα Ρόδ. κ.ά. γεναιτδίστικα Ρόδ. κ.ά. ἐνιτδίστικα Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυναικίστικος. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Κατὰ γυναικεῖον τρόπον, ὡς συνηθίζεται ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐνθ' ἀν.: *Γεναικίστικα καβαλ-λ'ικῶ* Ρόδ.

Συνών. γυναικᾶτα, γυναικεῖα, γυναικῆ-

σια, γυναικίτικα. Ἀντίθ. ἀντρίκεια 1, ἀντρίστρικά.

γυναικίστικος ἐπίθ. Κρήτ. (Ἀρχάν. Βιάνν. Σέλιν. κ.ά.) Μῆλ. Πάρ. (Νάουσ.) Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) Τῆλ. Χίος (Βροντ.)—Λεξ. Ἡπίτ. Πρω. Δημητρ. γεναικίστικος Ρόδ. γυναιτσίτικος Κάρ. (Ἀλικαρνασσ.) γυν'κίστικος Λυκ. (Λιβύσσ.) ῥ'νικίστικος Λυκ. (Λιβύσσ.) γεναιτδίστικος Κῶς Ρόδ. κ.ά. ὑναικίστικος Κάρπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὑναιτδίστικος Κάσ. Θηλ. ὑναικίστικια Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίστικος. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Ὁ ἀνήκων, ὁ ἀρμόζων εἰς γυναικα ἐνθ' ἀν. : *Γυναικίστικα ὀνόματα* Πάρ. (Νάουσ.) Ἐφόρει ὑναικίστικα ρούχα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σὰ ὑναικίστικια 'ν ἡ φωνή δου αὐτόθ. "Αολο κρασί, ὑναικίστικο (ἄγνός γλυκὺς οἶνος, τὸν ὁποῖον πίνουν αἱ γυναῖκες) Κάρπ. *Γεναικίστικη ἐκκλησιὰ* (ὁ γυναικωνίτης, εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀντρίστην, τὸν κυρίως ναὸν) Ρόδ. Σκίζει τὰ ρούχα τοῦ Γιάννη 'ς τὰ στήθια κ' εὐθὺς ἐφανήκανε τὰ βυζιά δου ποὺ ἦτανε γυναικίστικα (ἐκ παραμυθ.) Μῆλ. || Φρ. ῥ'νικίστικις κουβέντις (κουφοί, ἀνόητοι λόγοι) Λυκ. (Λιβύσσ.) || Παροιμ. *Γυναικίστικη ξεφάδωση, ξεχωμάτωση* (ἐπὶ μὴ σπουδαίου γεγονότος, ἐπειδὴ ἡ διασκέδασις εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης εἶναι ἀσήμαντος συγκρινομένη πρὸς τὴν διασκέδασιν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ) Κρήτ. (Σέλιν.) β) Τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐς., γυναικεῖα ἐνδύματα Κρήτ. (Ἀρχάν. Βιάνν. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Τῆλ. : "Ασμ.

Νὰ βάλῃς γυναικίστικα, ν' ἀλλάξῃς τὴ θεωρίά σου, νὰ πάῃς ν' ἀδικουρουνᾶς σὰν καὶ δικολογία σου (ν' ἀδικουρουνᾶς=νὰ κτυπᾷς τὸ ρόπτρον τῆς θύρας) Μάν.

Καὶ βάνει γυναικίστικα τὰ ἴδια τὰ δικά τῆς καὶ πάει καὶ τσῆ κουρκουνᾶ ἀντίς δικολογία τῆς (τὰ ἴδια τὰ δικά τῆς = ἐνν. σὰν τὰ δικά τῆς ρούχα, κουρκουνᾶ=κτυπᾷ τὸ ρόπτρον τῆς θύρας) Ἀρχάν. Πβ. ἀντρίστικος 1β.

γυναικίτης ὁ, Θήρ. Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) Νάξ. (Βόθρ.) Νίσυρ. Πόντ. (Οἶν.) Ὑδρ. κ.ά.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Ἡπίτ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γυνικίτης Λυκ. (Λιβύσσ.) γεναικίτης Βιθυν. (Νικομήδ.) Κύπρ. γεναιτζίτης Κύπρ. ὑναικίτης Πόντ. (Ἰνέπ.) γυναικίτι τό, Θήρ. Κεφαλλ. Πάτμ.—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. γυνικίτ' Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. γυναιτίκι Ἀνδρ. Θήρ. Ζάκ. Ἰθάκ. Ἰων. (Κρήν.) Κεφαλλ. (Φαρακλάτ. κ.ά.) Κρήτ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γαργαλ. Γορτυν. Καλάβρυτ. Κορινθ. Μεσσην. Φιγιάλ. κ.ά.)—Λεξ. Ἡπίτ. Βλαστ., 271 γυναιτίκι Πελοπν. (Δυρράχ.) γυνιτίξ' Σάμ. ῥ'νιτίξ' Θεσσ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά. βορ. ἰδιωμ. γυναιτσίτι Θήρ. (Οἶα) γυναιτίθιο Πελοπν. (Τρίκλ.) γυναιτίκι Κεφαλλ. γυναιτίθι Κῶς κ.ά. γεναιτίτσι Ἀστυπ. Κῶς κ.ά.

Τὸ Βυζαντ. γυναικίτης. Ἡ ἀλλαγὴ γένους εἰς τὸν τύπ. γυναικίτι κατὰ τὸ συνών. γυναικεῖο βλ. Β. Φάβη, Λεξικογρ. Δελτ. Ἀκαδ. Ἀθην. 1 (1939), 135. Ὁ τύπ. γυναιτίκι δι' ἀντιμετάθεσιν τῶν συμφ. κ καὶ τ. Οἱ τύπ. γυναικίτι καὶ γυναιτίκι καὶ εἰς Σομ.

Τὸ διὰ τὰς γυναῖκας προωρισμένον μέρος τῆς ἐκκλησίας, ὁ γυναικωνίτης ἐνθ' ἀν.: *Ἦτανε ἀνεβασμένη 'ς τὸ γυναιτίκι καὶ με κοίτας Κεφαλλ. Κρύφτηκε ἀπάνω 'ς τὸ γυναικίτη* Ὑδρ. Ἐδίβα 'ς σὴν ἐγκλεσίαν καὶ ἀπονκά ἐστάθα ὁ γυν-

